

Když mají diváci herce jako na dlani

Seriál Deníku Rovnost představuje brněnské Divadlo na dlani, které hraje v židenickém Dělnickém domě

LENKA SUCHÁ

Brno – Pobavit svými představeními diváky a umožnit jim tak alespoň na pár desítek minut zapomenout na problémy. O to se už šestou sezónu snaží brněnské Divadlo na dlani, jehož činnost přibližuje další díl seriálu Deníku Rovnost.

Divadlo na dlani založili v roce 2005 absolventi studia dramatické výchovy na Základní umělecké škole Zbyňka Mrkose. Parta mladých divadelníků si už tehdy zvolila za uměleckého šéfa svého bývalého pedagoga Jiřího Taubera. „Byla to jasná volba. Znal nás nejlépe, protože nás v dramafáku vedl od třinácti let. Utvořila se nás hned na začátku skupinka asi sedmnácti lidí, kteří spolu zůstali pohromadě dodnes,“ popsal začátky souboru jeden z jeho zakládajících členů Ondřej Tesař.

První sezónu odehrálo nově vzniklé divadlo v budově Staré hasičky v brněnské části Komín, kde uvedlo i svojí první premiéru: hudební veselohru Ženský boj od Václava Klimenta Klicperry. Uspořádání hracího prostoru nakonec určilo i název celému souboru. „Sál byl malý, hráli jsme asi metr od diváků, takže nás měli jako na dlani. I přeneseně bylo naším záměrem, abychom byli divákově co nejbliž,“ vysvětlil okolnosti vzniku názvu Tesař.

HUMOR A SATIRA. Pro hudební komedii *Gordický uzel* inspirovala herce Divadla na dlani poetika *Osvobozeného divadla*. Foto: archiv souboru

Po nuceném uzavření hasičky se soubor přesunul do židenického dělnického domu, kde má dodnes stálou scénou i zkušebnu. „Židenický sál je nepoměrně lépe technicky vybavený a vejde se tam až čtyři sta diváků. Jen zde nemáme možnost dlouhodobě skladovat kulisy, takže u každé inscenace odehrajeme pár repríz a stáhneme ji,“ uvedl umělecký šéf souboru Jiří Tauber, dlouholetý brněnský herec, asistent režie Národní-

ho divadla Brno a někdejší ředitel Večerního Brna. Dramaturge Divadla na dlani staví výhradně na komediích. K nastudovaným in-

scenacím patří například Hrublání Carla Goldoniho, Dámský krejčí Georgese Feydeaua nebo Gordický uzel Františka Zacharníka a Fer-

dinanda Havlíka. „Lidé se chtějí v divadle hlavně bavit, na vážnější tituly není vhodná doba. Hry také volíme podle toho, aby se v nich v alternacích prostrídala celý soubor,“ zdůvodnil dramaturgické zaměření souboru Tauber.

Zatím poslední premiérou Divadla na dlani bylo začátkem dubna uvedení frašky Carla Terrona *Líbej mě, Alfréde*, se kterou se soubor brzy představí i na zájezdech v Oslavanech a Křenovicích.

divadlo na dlani

- ✓ soubor založili v roce 2005 absolventi studia dramatické výchovy Základní umělecké školy Zbyňka Mrkose v Brně
- ✓ uměleckým šéfem je Jiří Tauber, soubor tvoří 17 členů
- ✓ uvádí hlavně komedie (Dámský krejčí, Gordický uzel, Líbej mě, Alfréde aj.)
- ✓ stálou scénou má soubor v Dělnickém domě v Brně-Židenicích
- ✓ nejbližší premiérou je 6. května 2011 uvedení hry A. P. Čechova *Námluvy*

Zbyněk Rederer o uvádění komedií v divadle říká:

Lidé se chtějí hlavně zasmát

Brno – Čtyřladvacetiletého Zbyňka Rederera původně přivedl do Základní umělecké školy Zbyňka Mrkose zájem jít studovat konzervatoř. Hercem se nakonec nestal, pracuje jako průvodce Muzea města Brna a divadlo mu zůstalo jenom jako koníček.

Proč jste se už nakonec na konzervatoř nehlásil?

Vystudoval jsem gymnázium, přišla mně to tehdy po poradě s rodiči lepší volba. Myslel jsem si, že v základní umělecké škole vydržím jenom jeden rok, kdy se budu připravovat na zkoušky. Ale parta lidí mě tam chytila natolik, že jsem s nimi pohromadě vlastně už devátým rokem.

Co vás na divadle nejvíce baví?

Así právě ten kolektiv, který okolo sebe stmeluje osobnost Jiřího Taubera. Je také naše epicentrum a dobrá duše souboru.

Jako zakládající člen Divadla na dlani jste se zatím objevil ve všech jeho inscenacích. Jaké typy rolí hráváte?

Tak jako u každého to vychází ze vzhledu a typu osobnosti. Jsem trochu robustnější postavy, takže nejčastěji hraji odkvetlé milovníky, důstojníky nebo nevrlé otce.

Vaše divadlo uvádí výhradně komedie. Máte k tomuto žánru blíž?

Určitě. I v životě jsem veselý povahy a mám hodně rád humor. A myslím, že i lidé v divadle se chtějí hlavně zasmát, protože tragédie je všude okolo nich dost.

